

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Mattheüs 28, 5 - 7
Ochtenddienst / middagdienst
Pasen

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Gezang 95 : 1 - 4**
4. **Schuldbelijdenis: Psalm 51 : 1, 2 en 3**
5. **Genadeverkondiging uit NGK blz. 675**
6. **Zingen: Gezang 160**
7. **Gebed om zegen over de eredienst**
8. **Schriftlezing: Mattheüs 27 : 62 - 28 : 15**
9. **Zingen: Gezang 98 : 1 en 3**
10. **Tekst : Mattheüs 28 : 5 – 7**
11. **Zingen: Lied 215 : 1 en 3 (in beurtzang vrouwen oneven regels vers 1, mannen oneven regels vers 3, allen 'hallelujah')**
12. **Lezing van de wet**
13. **Zingen: Psalm 40 : 2 en 3**
14. **Gebed**
15. **Dienst van de offeranden**
16. **Zingen : Gezang 111**

Middagdienst

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Gezang 95 : 1 - 4**
- 4. Gebed om zegen over de eredienst**
- 5. Schriftlezing: Mattheüs 27 : 62 - 28 : 15**
- 6. Zingen: Gezang 98 : 1 en 3**
- 7. Tekst : Mattheüs 28 : 5 – 7**
- 8. Prediking**
- 9. Zingen: Lied 213 : 2 - 4**
- 10. Zingen : Gezang 179b**
- 11. Dienst van de offeranden**
- 12. Zingen : Gezang 111**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Ik verkondig u vanmorgen het evangelie van Pasen onder het volgende thema:

Een engel van God brengt Christus' geliefden het nieuws van zijn opstanding

Dit nieuws is bedoeld:

- 1. Om hun verdriet weg te nemen.**
- 2. Om hen nieuwe vreugde te geven.**
- 3. Om hun hoop te herstellen.**

We zullen dus eerst zien dat Christus' geliefden het nieuws van zijn opstanding ontvangen om hun verdriet weg te nemen. Is het u wel eens opgevallen dat het belangrijkste moment van Pasen niet in de Bijbel beschreven is? Want het gaat vandaag toch om de opstanding van de Here Christus uit de dood? Maar waar leest u daar wat over? Geen van de evangelisten vertaalt ons hoe het is gegaan bij de opstanding van onze Heiland. In het apocriefe evangelie van Petrus wordt verteld dat de Here Jezus ondersteund door engelen het graf verlaat. Maar dat is geen historisch betrouwbaar bericht. Het is ook een onwaarschijnlijk bericht. Want waarom zou de Here Jezus door engelen ondersteund moet worden. Van Lazarus lezen we ook niet dat hij ondersteund moest worden toen hij opstond uit de dood. En waarom zou zijn nieuwe, verheerlijkte lichaam ondersteuning nodig hebben. Hoe de opstanding van de Here heeft plaats gevonden heeft de Here ons niet bekend gemaakt. Het blijft zelfs onduidelijk of Hij nu uit Zichzelf is opgestaan of dat Hij door God is opgewekt. Beide uitdrukkingen worden in de Bijbel gebruikt.

De engelen zoals we die ontmoeten op de Paasmorgen zijn niet gekomen om de Here Jezus bij te staan bij zijn opstanding. Hij had hun ondersteuning niet nodig. Hij had het ook niet nodig dat engelen de steen voor het graf van de Here zouden wegrollen. Later op de dag, in de avond, kan de Here in het midden van de apostelen verschijnen terwijl de deuren en ramen goed afgesloten waren. Zou Hij dan niet de grafspelonk kunnen verlaten, omdat er nog een steen voor de ingang ligt? Nee, toch?

Maar de vraag die dan opkomt, is wat doen die engelen dan op aarde? Ze doen wat engelen veel vaker in de Bijbel doen. Ze brengen een bericht van God over naar mensen. Als je al de verschillende gebeurtenissen van de Paasdag nagaat, dan gaat het bij al deze

gebeurtenissen om de leerlingen van de Here Jezus op de hoogte te stellen van zijn opstanding. Het nieuws van zijn opstanding moet bekend worden gemaakt. En van allerlei kanten bereikt dit nieuws de leerlingen in Jeruzalem. Via twee leerlingen die van Jeruzalem op weg waren naar Emmaüs en onderweg, zonder dat ze het eerst wisten, de Here ontmoetten. Ook verscheen de Here nog aan twee andere leerlingen die buiten de stad aan het wandelen waren. Hij verscheen laat op de dag aan de twaalf zelf. Hij verscheen aan Maria. Maar het begon allemaal met het nieuws dat de engel bracht. Dat is waar de evangelisten over schrijven. Hoe Christus is opgestaan hoeft niemand te weten, maar dat Hij is opgestaan, moet de hele wereld weten.

Verdrietige vrouwen waren vroeg in de morgen op pad gegaan naar het graf van de Here. Ze wilden zijn lichaam balsemen en hun Heer zo de laatste eer bewijzen. Want op vrijdagavond hadden ze wel gezien dat zijn lichaam in het graf werd gelegd, maar daar waren ze zelf niet bij betrokken geweest. Maar nu konden ze wel wat doen. Nog verdoofd door het verschrikkelijke sterven van hun geliefde Meester, hebben ze er niet aan gedacht dat ze zelf niet de kracht hebben om de steen weg te rollen van het graf. Onderweg naar het graf vindt er een aardbeving plaats. Niet een gewone aardbeving die ontstaat door krachten in de aarde. Dit is een geweldige trilling die van bovenaf lucht en aarde beweegt. Dus vlak voordat de vrouwen bij het graf aankomen, is de engel gekomen. Met het doel deze vrouwen op te vangen. Want de Here wil niet dat zij zich allerlei nare dingen in hun hoofd gaan halen, als zij het graf leeg aantreffen. Als de vrouwen bij het graf gekomen zijn, brengt de engel de boodschap van de Here over. De bewakers van het graf, waren toen waarschijnlijk nog in de buurt van het graf. Zij zijn zich een ongeluk geschrokken en zijn doodsbang. Mattheüs schrijft: de bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. En de engel besteedt verder geen aandacht aan deze wachters. Voor hen heeft hij geen boodschap. Maar zijn boodschap is bestemd voor die vrouwen die eraan komen.

En die vrouwen schrikken net als de soldaten als ze de engel zien. Zoals mensen in de Bijbel bijna altijd schrikken als ze oog in oog komen te staan met een boodschapper uit de hemel. Een boodschapper die in de nabijheid van God verkeert en nu het contact met jou zoekt. Wat komt deze boodschapper van God vertellen. Is het goed nieuws of slecht nieuws? Maar gelijk wordt duidelijk dat het goed nieuws is, want hij richt zich tot de vrouwen en zegt tegen hen: 'Weest u niet bang.' Met nadruk spreekt de engel het woord

‘u’ uit. Deze vrouwen hoeven niet te vrezen, want hij weet wie ze zijn en wat ze komen doen. Ze zoeken Jezus. De gekruisigde. Het is opvallend dat de engel de Here ‘de gekruisigde’ noemt, want Christus is toch de ‘opgestane’. Voor altijd zal Jezus de gekruisigde zijn. Zijn kruisiging is het teken van zijn liefde. Zijn kruisiging is het bewijs dat het lijden hier op aarde de Here niet koud laat. Maar dat God zich ons lijden zo aantrekt dat Hij zijn Zoon deel laat krijgen aan het lijden hier op aarde. Een lijden dat er door onze schuld is. Waar in bijna alle andere godsdiensten de god of goden, lekker veilig in hun hemel zitten en vanuit die situatie vaak onbewogen neerkijken op de aarde, daar stuurt God zijn Zoon om deel te krijgen aan ons lijden. Niet gedwongen, maar uit liefde voor ons verliet Hij de hemel en stierf in onze plaats aan het kruis. Om daarmee een toekomst voor ons te openen, waar voor dit lijden geen plaats meer zal zijn. Wie zegt dat de Here geen medelijden kent met ons mensen, die kent zijn zoon niet. Christus is gekruisigd en zal altijd de gekruisigde blijven. Maar dat is niet het laatste woord. Want Christus is niet meer in zijn graf. Hij is opgestaan. De dood heeft Hem niet verzwolgen. Maar Christus heeft de dood overwonnen. En zal nooit meer sterven.

Wat moet dat voor deze vrouwen een onvoorstelbaar nieuws zijn geweest. Ze kwamen om de gestorven Christus een laatste eer te bewijzen. Maar ze zijn voor niets gekomen. Want er is geen dode meer om eer te bewijzen. Ze kunnen hun tranen drogen. Ze kunnen stoppen met rouwen. Want er is niemand meer om over te rouwen. Want Christus is niet langer onder de gestorvenen. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats zien dat Christus’ geliefden het nieuws van zijn opstanding ontvangen om hen nieuwe vreugde te geven. De engel legt uit dat Christus er niet is. Omdat Hij is opgestaan. Zoals Hij had gezegd. Dat is natuurlijk wel een fijn puntje voor de vrouwen en voor de andere leerlingen van Christus in Jeruzalem. Wat had Christus nu gezegd? Hij had gezegd dat Hij moest lijden. Ze hadden het wel gehoord, maar niet geloofd, want het paste niet in hun idee van Jezus. En daarom hadden ze ook geen oor gehad voor het feit dat Hij ook over zijn opstanding had gesproken. Voor hun was Goede Vrijdag als een grote onverwachte schok gekomen en over die schok waren ze op deze Paasmorgen nog lang niet heen. En de gedachte dat Jezus ook weer zou opstaan, was niet in hun opgekomen. Maar Christus had het wel gezegd. En het is belangrijk voor de vrouwen dat de ze hieraan herinnert worden, zodat ze zien dat de opstanding niet een onverwachte loop van de gebeurtenissen is, maar de opstanding

van de Here geheel naar zijn eigen verwachting is. Hij had het gezegd. Inderdaad, Hij had het gezegd. En zo is het gebeurd. Ze hadden het kunnen weten. En dan toont de engel de vrouwen vervolgens de plaats waar de Here gelegen had. Kijk maar, hier heeft Hij gelegen, maar daar ligt Hij nu niet meer.

Hier is een boodschapper van God, die hen herinnert aan de woorden van Christus zelf en die hen laat zien dat Hij graf leeg is. Dan moet je toch het ongelofelijke gaan geloven. Dan moet je toch je tranen gaan drogen. Dan moet je toch ergens gaan geloven dat Jezus Christus werkelijk is opgestaan uit de dood. Dat moet je toch ergens gaan geloven dat met Goede Vrijdag niet alles in duigen was gevallen, maar dat dit allemaal moest gebeuren. Dat moet je toch gaan geloven, dat je blijkbaar een totaal verkeerde kijk op zijn werk hebt gehad en dat Christus nog veel heerlijker dingen doet, dan ze ooit hadden durven dromen. En zo begint er weer vreugde in de harten van deze vrouwen op te borrelen. Dat in de tweede plaats.

We zullen in de derde plaats zien dat Christus' geliefden het nieuws van zijn opstanding ontvangen om hun hoop te herstellen. De vrouwen krijgen vervolgens een opdracht van de engel. Ze moeten snel naar de leerlingen van de Here gaan en ze het volgende zeggen. "Hij is opgestaan uit de dood, en dit moeten jullie weten: Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je Hem zien." Ze moeten de leerlingen in Jeruzalem gaan vertellen dat de Here is opgestaan. Dat moeten de leerlingen weten. Ook zij moeten wakker worden geschud uit hun verdoving. Zij moeten hun tranen van de ogen afvegen. Ze moeten hun lusteloze stemming laten varen. En in de benen komen.

En de vrouwen krijgen zonder dat ze het weten nog een soort wachtwoord mee. Jullie kennen dat wel jongens en meisjes. Dat je samen een woord afspreekt, dat alleen jij en een ander kent. De kans is natuurlijk groot dat de apostelen de vrouwen niet zullen geloven. Want het kan toch niet wat ze zeggen. De Here Jezus is gestorven en moet dus in zijn graf zijn. Dat ze het niet kunnen geloven, blijkt ook wel, want ze gaan als de vrouwen hun het nieuws hebben verteld op weg naar het graf. Om met eigen ogen te zien of het waar is wat de vrouwen hebben gezegd. Maar ze hadden kunnen weten dat de woorden die ze overbrachten, feitelijk de woorden van de Here zelf waren. Want de vrouwen waren er niet bij geweest toen de Here Jezus tegen de apostelen had gezegd dat Hij hun zou voorgaan naar Galilea. Nadat ze het laatste avondmaal hadden gebruikt was de Here met de elf naar de Olijfberg gegaan en onderweg had Hij tegen ze gezegd: "Jullie zullen

mij deze nacht allemaal afvallen, want er staat geschreven: “Ik zal de herder doden, en de schapen van de kudde zullen uiteengedreven worden.” Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.” Dit wisten alleen de elf en Jezus. En dat deze vrouwen dit nu weten is een bewijs van de betrouwbaarheid van hun woorden. Een engel heeft met ze gesproken. Een engel door de Here Jezus zelf gezonden om hen op de hoogte te stellen.

Zo gebeurt alles precies zoals de Here Jezus ze had gezegd. Zijn kruisiging was niet een streep door de rekening van de Here, zoals zij wel hadden gedacht. Maar zijn kruisiging hoorde bij zijn plan. Hoorde bij het plan voor de redding van een verloren mensheid. Hoorde bij het plan voor de verwerkelijking van het Koninkrijk van de hemelen. Voor de verwerkelijking van het nieuwe thuis voor mensen die verloren zijn in schuld.

Want dat is wat de Here Jezus wil. Hij wil ons een echt thuis geven. Deze in zonde gevallen wereld kan nooit een echt thuis voor ons worden. Zoals we dat diep van binnen allemaal wel min of meer voelen. Het leven hier kan ons nooit helemaal voldoening schenken. Zelden zijn we onverdeeld gelukkig. En als we het wel zijn op een bepaald moment, dan spat het als een zeepbel uit elkaar die je wil vasthouden. Het geluk valt niet vast te houden in deze wereld. Sinds we uit het paradijs verdreven zijn, zijn we op zoek naar een nieuw thuis. En wat de mensheid tot nu toe ook heeft geprobeerd om dat thuis voor mensen te scheppen, het is niet gelukt. De droom van het communisme bleef alles behalve een thuis te zijn. Er waren afvalligen en dissidenten en die moesten opnieuw opgevoed worden in strafkampen. Hoezo een thuis? En hetzelfde geldt voor het thuis van het liberalisme. Mensen die vrij zijn om te doen wat ze willen, maar toch het geluk niet kunnen vinden. Het thuis van het kapitalisme blijkt niets anders dan een fabriek te zijn, waar gebeuld en geslaafd moet worden. Produceren om te consumeren en consumeren om de productie op gang te houden. Maar brengt ons dat thuis? Geeft ons dat rust en voldoening? En we kunnen het huis nog zo gezellig aankleden en nog zo mooi maken, maar zelfs thuis is lang niet altijd een huis waar we voldoening vinden en gelukkig zijn. Maar er wacht een thuis op ons. Er is een Vader die vecht voor verloren kinderen. En er is een grote broer die niet zijn hoofd schud over die eigenwijze en dwaaze mensen, maar die de wereld ingaat op zoek naar zijn broers en zussen. En Hij baant voor hen de weg naar huis terug. Hij zoekt het verlorene, u en mij. De apostelen moesten naar Galilea gaan. Daar zou Christus hen alles uitleggen en hen voorbereiden op hun

taak. De wereld intrekken en zijn kerk bouwen. Mensen vertellen van het Koninkrijk der hemelen waar mensen toegang hebben niet op grond van hun eigen verdiensten, maar puur op grond van genade. Waar ieder mens welkom is die alles van Christus verwacht. Of hij nu van nature een rebel is, of een zogenaamde brave Hendrik. Ieder heeft genade nodig. En wie alles van Gods genade in Christus verwacht is van harte welkom in het Koninkrijk van God. Is hartelijk welkom in het huis van zijn Vader.

[Hoogvliet: En broeders en zusters, als we dan volgende week het Heilig Avondmaal vieren, dan is dat niet minder dat een voorsmaak van de maaltijd die thuis op ons wacht. Dan genieten we aan die maaltijd het contact met de Here Jezus Christus. Hij schenkt ons door zijn dienstknecht zijn lichaam. Hij laat in het brood voelen dat Hij er voor u is. Hij laat merken in het brood dat u tot u neemt, dat Hij deel wil uitmaken van uw leven. Hij wil het voedsel zijn van het nieuwe leven dat u begonnen bent door de kracht van de Heilige Geest. Hij wil u laten proeven in de wijn dat Hij uw hart weer blij wil maken. Hij onthoudt zich nu van wijn, want Hij wil hem nieuw drinken met u in het Koninkrijk van zijn Vader. Daar waar Hij en u thuis zullen zijn.]

Amen